

Ονομασία Πάσχα

το Πάσχα

Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη γιορτή του χριστιανισμού.

"Εορτών εορτή και πανήγυρης εστί πανηγύρεων" λέει το τροπάριο.

Προέρχεται από το εβραϊκό Πάσχα, που και αυτό έχει τις ρίζες του στην αρχαία Αίγυπτο.

Με το "Πισάχ" -η λέξη σημαίνει διάβαση- οι Αιγύπτιοι γιόρταζαν τη διάβαση του ήλιου από τον ισημερινό, την εαρινή δηλαδή ισημερία και μαζί της τον ερχομό της άνοιξης.

Οι Εβραίοι καθιέρωσαν και αυτοί τη γιορτή με την ονομασία "Πεσάχ" (διάβαση-υπέρβαση) σε ανάμνηση της απελευθέρωσης τους από τους Αιγυπτίους και της διάβασης της Ερυθράς Θάλασσας.

Παράλληλα όμως και για να χαιρετίζουν το τέλος του χειμώνα και την αρχή της άνοιξης.

Στη χριστιανική γιορτή δόθηκε το όνομα "Πάσχα" και με απόφαση της Α' Οικουμενικής Συνόδου, το 325 μ.Χ., ορίστηκε να γιορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά από την πανσέληνο της εαρινής ισημερίας.

Το Πάσχα, ο λαός, μαζί με την "εκ νεκρών Ανάσταση" του Χριστού, τη νίκη Του δηλαδή ενάντια στο θάνατο, γιορτάζει και την ανάσταση της άνοιξης, το ξύπνημα της φύσης μετά τη νάρκη του χειμώνα.

Με τη λέξη Πάσχα, Λαμπρή και Λαμπρά -στην Κύπρο- εννοούμε δυο βδομάδες που αρχίζουν από την Ανάσταση του Λαζάρου και τελειώνουν την Κυριακή του Θωμά.

Τη βδομάδα των Παθών και τη βδομάδα της Λαμπρής ή Λαμπροβδομάδα.

Από τα Βυζαντινά ακόμα χρόνια οι χριστιανοί προετοιμάζονταν καιρό πριν για τις πασχαλινές γιορτές. Έβαφαν τα σπίτια τους, έστρωναν στο πάτωμα κλαδιά από αρωματικά φυτά, δάφνη, μυρσίνη, δεντρολίβανο, λεμονιά, έφτιαχναν καινούρια ρούχα, τα λαμπριάτικα.

Ανήμερα το Πάσχα όλοι αντάλλασσαν δώρα και ασπασμούς και εύχονταν "καλό Πάσχα", ενώ τη νύχτα οι δρόμοι και τα σπίτια ήταν φωταγωγημένα.

Τουρκοκρατία και Πάσχα

Τον καιρό της τουρκοκρατίας το Πάσχα είχε εντελώς ιδιαίτερη σημασία για τους Έλληνες. Μαζί με τα Πάθη του Χριστού και την Ανάσταση, ζωντάνευαν και τα πάθη του λαού και μεγάλωναν οι ελπίδες για την Ανάσταση του Γένους.

γράφει ο Παπαδιαμάντης στα Τραγούδια του Θεού:

Όταν λέγη "Ανάστασις" ο Ελληνικός λαός, κρύφια χορδή αναπαλλομένη
εις τα μυχαίτατα της καρδιάς του, υπενθυμίζει εις αυτόν και
του Γένους την ανάστασιν, και ο Χριστός και η πατρίς συναντώνται
εν αυτώ **Ι Σ Ο Π Α Θ Ε Ι Σ** και **Ι Σ Ο Θ Ε Ο Ι** .

Η βδομάδα των Παθών είναι η **Μεγάλη Βδομάδα**

γιατί μεγάλα είναι κι αυτά που θα συμβούν.

"Μεγάλη Δευτέρα, μεγάλη μέρα.

Μεγάλη Τρίτη, μεγάλη κρίση.

Μεγάλη Τετάρτη, μεγάλο σκοτάδι.

Μεγάλη Πέμπτη, δάκρυο πέφτει.

Μεγάλη Παρασκευή, θλίψη πολλή.

Μεγάλο Σάββατο, χαρές γιομάτο.

Μεγάλη Λαμπρή, χάσκα μούσκα αυγό κι αρνί."

λένε στην Κεφαλονιά.

**Πηγή: Έθιμα του Πάσχα - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ**